

Fasteherdabrev 2011

Kära systrar och bröder i Kristus!

Om ett par dagar kommer vi att få fira Askonsdagens liturgi. Fler och fler människor söker sig till mässan den dagen för att börja fastetiden med att ta emot askkorset på sin panna. Detta yttre tecken hjälper oss att se den rika inre skatt som vi får ta emot under denna del av kyrkoåret. Det märkliga är att det just är fattigdom och utblottelse, fasta och botgöring som är den skatt som erbjuds oss. Och kanske det just är detta som vi, välfärdens och överflödets barn, behöver bäst? Askkorset påminner oss om livets förgänglighet och sårbarhet. "Människa, kom ihåg att du är stoft och åter skall bli stoft." Allt här på jorden är obeständigt och förgängligt. Vi har vår tid här på jorden till låns. "Omvänd dig och tro på evangeliet." Askkorset talar sitt tydliga språk. Det talar till hjärtat, till det djupaste inom oss. Det får oss att se vårt totala beroende av Guds nåd i Jesus Kristus. Vi har inget eget att komma med. "Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt oss genom Kristus Jesus" (Rom 3:25).

När askan tecknas på vår panna, blir vi påmind om att vi en gång skall dö och åter bli stoft. Men samtidigt är det en bön om att få del av den eviga härlighet som ligger bortom allt vi har rätt att få. Om vi verkligen tar emot askan som ett tecken på vår fattigdom i Anden och vårt oändliga behov av Gud, blir det en bön som når fram till Faderns hjärta. Den barmhärtige Fadern kan inte motstå sina fattiga och utblottade barns bön. "Gud, vår Fader, inget finns som undandrar sig din försyn", bad vi i dagens kollektbön. Vi har ingen annan hjälpare och frälsare. Utan honom är vi bara stoft, ett rö frö vinden, Vetskapen om detta vårt totala beroende av Gud är både smärtsamt och det mest glädjerika som finns. Fastetiden skall just lära oss att ta på oss den smärta som det innebär att se sin svaghet och synd, sin intighet, men alltid i ljuset av påskens gåva, av det nya liv som Kristus har öppnat för oss genom sin uppståndelse. Då förvandlas smärtan till ofattbar och oförstörbar glädje. Då blir det vår stora glädje att få gå i Jesu fotspår och leva med hans glada budskap som enda norm, allt till Faderns ära och behag. "Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske Faders vilja" (Matt 7:21).

När askan läggs på min panna talar den sitt tydliga språk. Jag måste ändra mitt sätt att leva. Ingen av oss kan förbli oberörd av askans språk. Den store syndaren måste lämna sin stora synd och den lille syndaren, om han nu finns i sinnevärlden, sina småsynder. "Alla har syndat", säger ju Paulus. Ingen av oss kan undgå att beröras av askans budskap: omvänd dig och bli en ny människa i Kristus. Men askan ger oss också råg i ryggen. Detta yttre tecken får vår beslutsamhet att vakna till liv. Nu är det allvar. Nu är frälsningens dag. Nu måste jag börja mitt nya liv, mitt äkta liv. Från och med nu är det Guds ord och bud som skall leda mig. "Ni skall lägga mina ord på ert hjärta och ert sinne, och ni skall binda dem som ett tecken på er hand, och de skall vara ett märke på er

panna" (5 Mos 11:18). Dessa profetiska ord från Femte Mosebok blir verklighet när korsets märke tecknas med aska på pannan. Vi tillhör Kristus, den Korsfäste. Vi är korsmärkta liksom han, men korset talar alltid om uppståndelsen, liksom fastetiden om påsken. Allt hör ihop i vår kristna tro, Därför är askkorset alltid ett hoppets tecken. Vi får glädja oss och vara stolta över vårt askkors. Jag hörde om någon som varit i Mexico City på Askonsdagen och överallt mötte människor som med frimodighet visade upp sitt askkors på pannan. Det går inte att dölja och det behöver inte döljas att vi är tecknade med Kristi kors alltsedan vårt dop. Vi tillhör den Korsfäste i liv och i död.

"Inget finns som undandrar sig din försyn", hörde vi i dagens kollektbön. Allt som sker har med Gud att göra. Allt vi är med om kan leda oss närmare honom. Allt pekar i sista hand tillbaka på Gud, som är ständigt närvarande i vårt och hela världens liv. Därför måste vi se på både vårt eget personliga liv och världens stora händelser med trons blick. I vår individualistiska tid är det lätt att glömma att Kyrkan genom sin sociallära vill hjälpa oss att förvandla samhället, så att de mest behövande och deras bästa står mer i centrum. Den helige fadern uppmanar ständigt världens ledare till att främja fred och rättvisa och det är vår uppgift som kristna i Sverige att se hur vi tillsammans med alla människor av god vilja kan förverkliga detta. Vi får vara tacksamma att vi lever i ett samhälle utan större konflikter eller orättvisor. Samtidigt måste vi försöka bidra till att hjälpa dem som har hamnat ute i kylan, vare sig det rör sig om hemlösa eller utförsäkrade, papperslösa eller arbetslösa. Fastetiden är en tid av både andlig och materiell solidaritet. Den fattige och utblottade Jesus möter oss i otaliga skepnader. Om vi ser oss omkring med trons blick kommer vi alltid att känna igen honom, vilken förklädnad han än använder sig av. När vi tar emot Jesus i den heliga eukaristin förvandlas vi mer och mer av den kärlek vi tar emot, så att vi i vår tur kan förvandla den konkreta miljö där vi lever och förmedla hans kärlek till dem som behöver den bäst.

"Röj ur vägen allt som skadar oss, och ge oss allt som leder fram till dig", bad vi också i kollektbönen. Under fastetiden ber vi om och om igen Herren att befria oss ur syndens grepp. Och det gäller både vår personliga synd och den mer strukturella synd som länder och folk så lätt fastnar i. Jesus har dött på korset för att befria oss från synden. Vi får gång på gång ta emot denna gåva, inte minst i försoningens sakrament som vi inbjuds att ta emot speciellt nu i heliga fastetider. När vi förlåtits och försonats med Gud, får vi sprida detta på livets och samhällets alla nivåer. Genom sitt heliga kors har Kristus återlöst världen. När vi tar emot askkorset blir vi påmindas om så mycket. Må denna fastetid för er alla, kära bröder och systrar, bli en tid av överflödande nåd, så att ni får möta Jesus på ett ännu djupare sätt i ert liv, följa honom ännu trognare i ert dagliga liv och ge hopp till dem som sitter i mörker och dödsskugga.

Med min förbön och välsignelse,

✠Anders Arborelius ocd

Biskop av Stockholms katolska stift